

A morții viață

Agafia

Aici, clipe coapte sfidează
pântecu nesătul al timpului.
aici, prin avatare, păcatu geme
prins-n neputință, crud extaz.
aici, vacarmu simțurilor trădează nimicnicia,
frica atârnă pe ceru ochilor îndoliați.
aici, putrezesc îngâmfări, deșarte nume,
variațiuni pe aceeași temă...
a fost un om.
aici, nimeni cu nimeni se adună
să îngroape tăceri
în timpu ce zace
sub pleopă de pământ.
ascultă! crește uitarea-n
scheletice rădăcini,
plutesc atâtea lumi în spațiu acesta,
deschis în adâncuri de cer,
adună ultime priveliști
din ochii aproape stinși;
podoabă ierbi crescute
din oase.
închide ochii trupului
și ai să vezi!
descătușează tăcerile
și ai să auzi!
nimic nu este aici,
ei sunt acolo
în brațele cerului.